

ده ها هزار تن کارگر و زحمتکش، در سراسر میهن استبداد زده‌ما، روز ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر را به طرق مختلف جشن گرفتند. در تهران هزاران کارگر و زحمتکش به سمت مجلس شورای اسلامی به حرکت درآمدند و خواهان رسیدگی حاکمیت به وضعیت دشوار خود شدند.

در قطعنامه کارگران و زحمتکشان تهران، در رد سیاست‌های مخرب کلان سرمایه داری و غارتگران منافع ملی، و در توضیح خواست‌های کارگران از جمله آمده است: «از نظر ما کار پیمانی در شرکت‌های تولیدی نوعی استعمال آشکار انسان از انسان است. شرکت‌هایی که انسان را به عنوان کالا در اختیار شرکت‌های مختلف قرار می‌دهند، جز بهره کشی و درزی از حاصل کارگران، مشا هیچ نوع خدمتی به حساب نمی‌آیند... کار روز مزدی که از ابداعات جدید استعمارگران علیه نبروی کار به حساب می‌آید می‌رود تا امنیت شغلی کارگرانی را که با فرار داده‌ای موقع و کار پیمانی تهدید می‌شوند بیش از

پیش تضعیف نماید». قطعنامه کارگران همچنین بدرستی تأکید می‌کند که: «مذاکره دستگسیعی فی ما بین کارگر و کارفرما و پیمان‌های دو طرفه بهترین راه حل مشکلات کارگران و کارفرمایان است. همان طوری که آزادی انتخاب شغل حق هر فردی است، کار نکردن هم چه به طور فردی و چه به طور جمیعی برای وصول و ارتقای شرایط صنفی حقی است که قانون کار آن را محترم داشته است.

کارگران خواهان حسایت قانونی از کسانی هستند که برای وصول حق خویش ناچار به اعتراض می‌شوند». کارگران در همین قطعنامه همچنین خواهان برخورد جدی به پدیده بیکاری و ریشه کن کردن آن از جامعه شدند. بر اساس گزارش‌های رسیده کارگران در شهرهای دیگر ایران از جمله مشهد و اصفهان با تظاهرات و شعارهای مشابهی روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

تاكтик های کارآمد بسیج توده ای

به گزارش روزنامه «نوروز»، دوشنبه ۳ اردیبهشت، تریبون آزاد دانشجویی دانشگاه خواجه نصیر که قرار بود توسط انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه با عنوان اعتراض به شکل گیری اختتاق ملی برگزار شود به دلیل عدم صدور مجوز و غیر قانونی اعلام شدن تجمع از

بقیه در صفحه ۲

روز جهانی کارگر در سراسر ایران برگزار شد

«از نظر ما گارپیمانی در شرکت‌های تولیدی نوعی استعمال آشکار انسان از انسان است. شرکت‌هایی که انسان را به عنوان کالا در اختیار شرکت‌های مختلف قرار می‌دهند، جز بهره کشی و درزی از حاصل کار کارگران، منشا هیچ نوع خدمتی به حساب نمی‌آیند...»

«...کارگران خواهان حسایت قانونی از کسانی هستند که برای وصول حق خویش ناچار به اعتراض می‌شوند.»

از قطعنامه روز اول ماه کارگران در تهران

ضمیمه

نامه
مردم

آرکان مرکزی غرب توده ایران

ضمیمه ۶۰۷، دوره هشتم

سال هفدهم، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۰

«انتخابات» بدون حق انتخاب

حدود ۵ درصد داوطلبان با استناد به بند ۳ ماده ۲۸ قانون، یعنی عدم ابراز وفاداری به قانون اساسی و اصل مترقب ولایت فقیه «رد صلاحیت کرده است. جالب تر اینکه به گفته ستاد انتخابات کشور، مستقر در وزارت کشور ۵۸ درصد رد صلاحیت شدگان در سال گذشته توسط شورای نگهبان تأیید صلاحیت شده بودند و نفر از رد صلاحیت شدگان سابقه نمایندگی مجلس شورای اسلامی را دارند و تعداد قابل توجهی از رد صلاحیت شدگان از جانب ایاز انتخابات شدند.»

اگر چه انتخابات میاندوره ای مجلس از اهمیت چندانی برخوردار نیست با این وجود عمل شورای نگهبان رژیم اعتراف و سمع گروههای سیاسی - اجتماعی کشور را به همراه داشته است. آیت الله منتظری در اعلانیه‌ی درباره حرکات اخیر مرجعان حاکم بدرستی یادآور شد که: «اهدافی که جناح حاکم و مخالف اصلاحات اساسی در سال‌های اخیر از سرکوب‌ها و قلعه و قمع روزنامه نگاران، دانشجویان، روشنفکران و نخبگان جامعه و روحانیین آزادبخوانه دنبال می‌کند بر همگان روش است، جناح حاکم برای حفظ قدرت سیاسی و اقتصادی خود با هر نحو آزادی خواهی و اصلاح طلبی از هر قشر جامعه برخوردار می‌کند و توجه ندارد که این روحیه نتیجه معکوس دارد. و ظاهراً شدت عمل اخیر در رابطه با انتخابات ریاست جمهوری است که در پیش روست و هدف آنان کانالیزه کردن انتخابات به نفع خویش و کارکردن فشرهای وسیعی از ملت است... اگر انتخابات در کانال خاصی بینند طبعاً انتخاب نبوده و شرکت در آن و تأیید آن در حقیقت امضاء ابطال و تضییع حقوق دیگران می‌باشد...»

ادامه در صفحه ۲

با اعلام اسامی نامزدهای انتخابات میاندوره ای مجلس شورای اسلامی و با اعلام این مسئله که شورای نگهبان ارجاع کلیه نامزدهای منتخب به جبهه دوم خرداء را رد صلاحیت کرده است، بار دیگر این حقیقت در معرض قضاوت افکار عمومی مردم ما قرار گرفت که برای مرتعجان حاکم متوله بی بنام انتخابات چیزی جز یک بازی تبلیغاتی برای فربی افکار عمومی نیست. به گمان تاریک اندیشانی که اهرم های مهم حاکمیت سیاسی را در انحصار خود گرفته اند، انتخابات یعنی تأیید نامزدهای ارجاع از سوی مردم و نه چیز دیگری. در این دستگاه فکری فاسد و عیقاً ضد مردمی مردم نه تنها حق انتخاب ندارند بلکه باید با آنها به عنوان مشتبی «صفیر» و «نادان» که توان فکر کردن و تصمیم گیری مستقل ندارند یادآوری کرد که اگر در چارچوب های از پیش تعیین شده رهبر «فکر نکنند» و یا حرکتی خلاف آن صورت دهند، به انواع و اقسام «توطنه ها بر ضد نظام» متهم خواهند شد و توسط دستگاه «قضایی» رژیم در جبهه «براندازی» قرار خواهند گرفت و داغ و درفش، شکنجه و اعدام در انتظارشان خواهد بود.

بر اساس گزارشی که ایرنا، روز دهم اردیبهشت ماه، از قول ستاد انتخابات کشور مخابره کرد: «غیر از ۳۴ داوطلب رد صلاحیت شده در هیئت‌های اجرایی، در نخستین مراحل، ۱۱ نفر دیگر نیز توسط هیئت‌های نظارت شورای نگهبان رد صلاحیت شده اند. بر اساس همین گزارش هیئت مرکزی نظارت شورای نگهبان ۸۷ درصد داوطلبان را به دلیل عدم انتظام عملی به اسلام و نظام مقدس جمهوری اسلامی» و

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»

ادامه «انتخابات» بدون حق...

ادامه تاکتیک های کار آمد...

اینچنان بارها گفته ام که نظارت استصوابی شورای نگهبان نیز به اساس انتخابات لعله می زند و برخلاف روح قانون اساسی است...» با توجه به حادث و موضوع گیری های مجلس شورای اسلامی در ماه های اخیر، روش است که ارتقای حاکم مترصد است با استفاده از اهرم شورای نگهبان وضعیت را به وجود آورده که بر اساس آن بتوان شماری از کرسی های مجلس را اشغال کند. به این سیاست نباید به هیچ وجه تن داد. نباید اجرازه داد مشتی مرجع حق مردم را در تعیین نامزدهای مردم قبولشان تضییق کنند. مردم در چهار سال گذشته تاکتیک های گوناگونی را در برخورد با رژیم اتخاذ کرده اند که در هنگام خود بسیار موثر بوده است.

جبش مردمی باید با سازمان دهی افشاگری وسیع و اعتراض بر ضد این اقدامات ضد مردمی شورای نگهبان و ارتقای حاکم نشان دهد که آماده است تا با ترفندهای جنای «ذوب در ولایت» برای محروم کردن مردم از حق انتخاب آزاد نامزدهای مردم نظرشان مقابله کند. باید توجه کرد که انتخابات میاندوره ای مجلس تنها آماده کردن زمینه برای انتخابات ریاست جمهوری است و تسلیم شدن در برابر خواست های ارتقای در این مرحله می تواند عاقبت جدی برای مراحل بعدی به همراه داشته باشد.

جبش مردمی با حرکت سازمان یافته و متحد می تواند به ارتقای حاکم نشان دهد که دوران «آمریت» بسرعت رو به پایان است و مردم ستم دیده میهن ما بی شک در مقابله تحرکات رژیم استبدادی بی تقاض و یا بی عسلی را پیشه نخواهند کرد. تشوریسین های ارتقای پنهان نمی کنند که در مقطع فعلی باید از همه امکانات برای سرکوب «قانونی» نیروهای دگراندیش استفاده کرد و روند اصلاحات را به «صری بازگرداندن آنان به آغوش اسلام و انقلاب را افتخار می دانم و خدا را شکر می کنم که این توفيق را از من دریغ نفرموده است. و حالا هم اگر از بنده برای این کار دعوت شود در خدمت خواهم بود. کسانی باید شرمنده باشند که با عراق و آمریکا همکاری کرده و به روی مردم وطن خوش اسلحه کشیده اند.»

و در پاسخ به این سوال که آیا وی سریجو بوده است؟ گفت: «من بازجو و سریجو نبوده ام ولی همانطور که بارها گفته ام از اینکه ثواب بازجویی در نظام اسلامی در نامه اعمال ثبت نشده است نحوه سوالات مطرح شده از طرف دانشجویان عمق نفرت و در ضمن شناخت، نسبت به یکی از بهره های منفور رژیم را نشان می دهد. از همین روست که شریعتداری گوبلز وار گستاخانه شکجه آزاد مردان و زنان دلیر در بند رژیم ولایت را از افتخارات خود دانسته و به آن می بالد.

شریعتداری ها، فلاجیان ها، حسینیانی ها، رازینی ها، و امثالهم گرچه امروز هنوز بدون پرده پوشی جنایات خود را در انتظار عمومی بیان می کنند اما به باور یک نیروی انقلابی، در بیان خروشانی که از دوم خردا ۷۶ به اینسو در تلاطم بوده است در نهایت موج های سهیگین خوش را بر سر جنایت کارانی همچون شریعتداری فرود می آورد و درس آموزنده مقابله با توهه ها را دگر بار تکرار خواهد کرد.

بر این اساس نیروهای مدافعان اصلاحات، در میهن ما، باید

با دقت و هوشیاری نتشه های ارتقای برای سرکوب «قانونی» چنین را افشاء کنند و با سیج و سازمان دهی و استفاده از همه امکانات موجود مبارزه، به مقابله با رژیم استبدادی «ولایت فقید» بروند.

سوی هیات نظارت دانشگاه برگزار شد. در این تربیون آزاد که قرار بود در اعتراض به توقيف یکساله مطبوعات، نفی حقوق شهر و ندی متقدان و بازداشت ۴ ماهه علی افشاری برگزار شود جمعی از خانواده های زندانیان سیاسی اخیر نیز حضور داشتند. صریف از اتفاقات پیرامونی حول این نشست، نکته مورد نظر اینکه هراس مرتعجان حاکم از چنین تجسساتی به خوبی هویدا می باشد و همین امر نشان دهنده کارآیی و لزوم گسترده کردن چنین تجسسات را دارد.

به همین منظور با استفاده از بسترهاي عيني و کاملا مناسب می توان از اين طرق ضمن ارتقای رشد و آگاهی توده ها، سدی محکم در برابر سرکوب گری های جناح حکومتی طرفدار سرکوب ایجاد کرد. همین گزارش کوتاه به خوبی نسایان گر پویای و عمق آگاهی جنبش دانشجویی پس از یک دوره سرکوب مداوم ارتقای بر ضد این گردن جنبش مردمی است. جنبش مردمی باید با استفاده از چنین تاکتیک های کارآ و مفید، در ارتقای مبارزت کرد اما صرف تلاش برای چنین مهمی که مثل مردم بالا نتوان به تشكیل چنین نشست هایی مبارزت کرد این طبق قدر می گردد، در نهایت به نفع جنبش مردمی تمام می شود. باید با سکوت و آرامش به سرکوب گرمان ایجاده داد بر نامه های ضد مردمی خود را عملی سازند. باید با به چالش کشاندن مداوم آنها توان سرکوب گری را از آنها گرفت و زمینه های مشارکت هرچه بیشتر توده ها را فراهم کرد.

شریعتداری و اعمال ثبت نشده اش؟!

حسین شریعتداری، چهره منفور رژیم ولایت فقیه، شکجه گر و بازجوی آزادی خواهان و اندیشمندان بر جسته میهستان، در یک نشست دانشجویی در دانشگاه صنعتی شریف، در جواب سوال دانشجویی مبنی بر اینکه چگونه نقش خودش را در پروره تواب سازی توجیه می کند، گفت: «من بحث و گفتگو با کسانی که در اثر فربی گروههای ضد انقلاب با آنها همراه شده بودند و بازگرداندن آنان به آغوش اسلام و انقلاب را افتخار می دانم و خدا را شکر می کنم که این توفيق را از من دریغ نفرموده است. و حالا هم اگر از بنده برای این کار دعوت شود در خدمت خواهم بود. کسانی باید شرمنده باشند که با عراق و آمریکا همکاری کرده و به روی مردم وطن خوش اسلحه کشیده اند.»

و در پاسخ به این سوال که آیا وی سریجو بوده است؟ گفت: «من بازجو و سریجو نبوده ام ولی همانطور که بارها گفته ام از اینکه ثواب بازجویی در نظام اسلامی در نامه اعمال ثبت نشده است

نحوه سوالات مطرح شده از طرف دانشجویان عمق نفرت و در ضمن شناخت، نسبت به یکی از بهره های منفور رژیم را نشان می دهد. از همین روست که شریعتداری گوبلز وار گستاخانه شکجه آزاد مردان و زنان دلیر در بند رژیم ولایت را از افتخارات خود دانسته و به آن می بالد.

شریعتداری ها، فلاجیان ها، حسینیانی ها، رازینی ها، و امثالهم گرچه امروز هنوز بدون پرده پوشی جنایات خود را در انتظار عمومی بیان می کنند اما به باور یک نیروی انقلابی، در بیان خروشانی که از دوم خردا ۷۶ به اینسو در تلاطم بوده است در نهایت موج های سهیگین خوش را بر سر جنایت کارانی همچون شریعتداری فرود می آورد و درس آموزنده مقابله با توهه ها را دگر بار تکرار خواهد کرد.

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2-B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Supplement to Nameh Mardom-NO 607
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

1 May 2001

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰۰-۴۹-۳۰-۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام IRAN e.V.
شماره حساب 790020580
کد بانک 10050000
بانک Berliner Sparkasse